

ELECTRISCHE AFRASTERING TEGEN WILDE KONIJNEN

door

Ir H. M. BOS,

Hoofdingenieur bij de Duinwaterleiding van 's-Gravenhage.

De heer H. HOMMEN beschreef in dit tijdschrift, 20, no. 1, p. 4—6, de gunstige resultaten, die hij had verkregen door voor de wering van konijnen gebruik te maken van een elektrische afrastering. De werking van deze afrastering was in het door de heer HOMMEN beschreven geval afdoende, terwijl de kosten van de aanleg zeer laag waren.

De Duinwaterleiding van 's-Gravenhage ondervindt in het door haar beheerde duinterrein nog grote overlast van wilde konijnen. Toen in de zomer van 1948 een terreingedeelte voor konijnen moest worden afgesloten in verband met enige aanplantingen, werd besloten een proef te nemen met een elektrische afrastering. Het af te sluiten terreingedeelte is sterk geaccidenteerd en grotendeels begroeid met opgaand hout, waaronder op verschillende plaatsen een tamelijk dichte struikenvegetatie voorkomt. De bodem is bijna geheel bedekt met ruige grassen. De begrenzing had in platte grond een tamelijk onregelmatige vorm. Het was daarom nodig de palen op ten hoogste 5 m afstand van elkaar te zetten, terwijl te voren de zode moest worden verwijderd van de strook, waar de afrastering zou worden geplaatst. De afrastering werd op dezelfde wijze samengesteld als door de heer HOMMEN werd beschreven, nl. met 4 spanningsdraden op 9 cm onderlinge afstand, de onderste 7 cm van de grond, en met één aardedraad, kort boven de grond. De spanninggever werd uit een accubatterij gevoed en was in een apart kastje opgesteld.

Nadat de afrastering enige maanden in bedrijf was geweest bleek, dat hiermee geen afdoende konijnenwering werd bereikt. Er werden sporen waargenomen, die er op wezen, dat de konijnen de afrastering waren gepasseerd. Vermoedelijk zijn de dieren buiten de afrastering opgejaagd, hebben de afrastering aangeraakt en zijn door de vaart en de schrik door de afrastering geschoten.

Het is gebleken, dat er veel toezicht wordt vereist voor het in werking houden van de afrastering. De strook grond onder de afrastering moet goed schoon worden gehouden, omdat opschietend gras of onkruid bij vochtig weer de spanningsdraden kan aarden en derhalve de gehele afrastering buiten werking kan stellen. Door het kaal houden ontstaat echter het gevaar of van uitstuiven, waardoor de konijnen gemakkelijk onder de onderste spanningsdraad kunnen passeren, of van opstuiven, waardoor de onderste spanningsdraad wordt geaard. Bovendien bestaat in bebost terrein het gevaar, dat afvallende takken bij vochtig weer de afrastering aarden. Bij iedere storing, die niet onmiddellijk wordt verholpen, kunnen de konijnen de afrastering zonder hinder passeren.

Op grond van het bovenstaande is dezerzijds geconcludeerd, dat in terreinen met enigszins ruige begroeiing, die niet voortdurend worden

gecontroleerd, een elektrische afrastering de konijnen niet afdoende weert. Daarbij komt, dat de kosten in bovenbedoeld terrein tamelijk hoog worden. Voor ongeveer 1000 m afrastering waren nodig :

1 elektrisch afrasteringstoestel	f 110,—
200 gecreosoteerde palen van 1,2 m à f 0,90	„ 180,—
130 kg ijzerdraad n ^o . 15 à f 0,60	„ 78,—
Andere materialen, zoals isolatoren, hout voor kastje, schroeven enz.	„ 96,—

Materialen f 464,—

Lonen voor het steken van de zoden, het plaatsen van de palen, het aanbrengen van isolatoren en draad, het maken van het kastje 450 manuren à f 2,—	„ 900,—
---	---------

Totaal derhalve f 1364,—.

Wanneer deze afrastering zou zijn uitgevoerd als prikkeldraad-afrastering van 1,2 m boven de grond (derhalve ook publiek-werend) met palen op 2,5 m afstand en voorzien van 1" zeskant kippengaas van 1,5 m hoogte (0,5 m in de grond en 1 m daarboven) dan zouden naar raming de kosten hebben bedragen :

400 gecreosoteerde palen van 1,80 m à f 2,20	f 880,—
Gaas en prikkeldraad	„ 1000,—
Arbeidslonen	„ 700,—

f 2580,—.

Met een gaasafrastering, die rond tweemaal duurder is dan de elektrische afrastering, wordt een afdoende oplossing bereikt, die veel minder controle en onderhoud vereist en die tevens het publiek keert.

EENHEID IN SPELLING!

door

F. W. BURGER

Toen in 1947 de huidige spelling wettelijk werd ingevoerd, kostte het mij als redactie-secretaris tot mijn verbazing enige moeite mijn mederedacteuren er toe te krijgen deze ook consequent in ons tijdschrift toe te passen en geen verouderde spelling meer toe te laten. Toch waren wij in enkele maanden tijd volledig van de onmogelijk verouderde spelling af (wie gelooft er aan, dat er nog één mens was, die nooit een woordenboekje raadpleegde?). Waren we er echter wel volledig van af? Nee, dat niet! Wat ongelooflijk scheen vond plaats. En dat was, dat er een compleet verzet ontstond tegen het met het algemeen gebruik in overeenstemming brengen van de namen van onze vereniging en van de titel van ons tijdschrift. Ten opzichte van bestuur en van redactie stond ik volkómen alléén! Wat logisch schéén, werd als ónlogisch veróordeeld! Ik stond werkelijk paf van een dergelijke inconsequente consequentie! En